

“Als we niets doen, zijn we nog meer de pineut.”

Vrijdag 28 september werd er betoogd door federale ambtenaren, politie, brandweer en defensie. Aanleiding waren de verregaande hervormingen die de regering per se wil doorvoeren.

Veerle

Tom

FOTOGRAFIE
Anton Coene

TEKST
Timothy Puype

David

Een van die hervormingen gaat over een nieuwe ziekteregeling. Momenteel krijgen zieke statutaire personeelsleden nog lang 100 procent van hun loon uitbetaald. De nieuwe ziekteregeling die de federale en Vlaamse regering willen invoeren, schaft dat af waardoor personeelsleden na 30 dagen ziekte op 60 of 65 procent van hun loon terugvallen. Die verdere afbouw van het statutaire karakter zit veel ambtenaren dwars. Wat eveneens stoort is de manier waarop veel politici het overheidsapparaat afschilderen als log, duur en inefficiënt. Zo ontstaat een klimaat met opvallend weinig waardering voor de werknemers in de publieke sector.

Veerle Piers werkt bij de politie van de stad Antwerpen, zone centrum. “De hervormingen zijn een zoveelste verdoken manier van besparen die ons statuut verder uitholt. Het is gemakkelijk om net voor de verkiezingen op de kap van de ambtenaren te zitten. Tegenwoordig kun je daarmee scoren. Wij worden al jaren weggezet als grootverdieners en profiteurs. Deze regering speelt daar graag op in.” Veerle is al sinds haar 15^e lid van het ACV, militant worden leek haar een logische stap. “We komen op straat om te tonen dat we verontrust zijn, dat we een belangrijke rol in de samenleving vervullen. En hoewel ik niet verwacht dat de regering veel zal inbinden, hoop ik toch dat ze met een beter voorstel komen.”

Die mening is ook militant Tom Vermeylen toegedaan. Hij is lesgever in het simulatiecentrum in Leopoldsburg. “Ik train soldaten met behulp van gametechnologie. Op zich interessant, maar deze manier van virtueel oefenen is vooral ingegeven door besparingen. De ziekteregeling is één zaak, de pensioenverhoging voor militairen is even schrijnend. Een of twee jaar langer werken kunnen mensen nog accepteren, maar 11 jaar langer voor jongere militairen kan echt niet. Daarom komen we op straat, als we niets doen zijn we nog meer de pineut.”

Brandweerman en militant David De Brabander liep als steward voorop. Hij was getuige van een incident op het einde van de betoging. “In de pers verscheen het bericht dat brandweermannen slaags raakten met ordehandhavers. Het tegenovergestelde was waar: een agent werd door het eigen waterkanon omver gespoten en door ons juist overeind geholpen!” Bij David klinkt er hoop op beter overleg. “Een kabinetsmedewerker van Jambon vertelde ons persoonlijk dat de drie verschillende plannen voor politie, leger en brandweer op elkaar afgestemd zullen worden. Hij klonk overtuigend, de man was zelf 30 jaar brandweerman geweest.”